

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΑΡΙΘ. 16.

Φεβρουάριος 1859

EN ΑΘΗΝΑΙΣ 20 Απριλίου.

ΝΟΜΟΣ ΦΚΤ.

Περὶ Τραπέζης.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ο Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ψηφισάμενοι διμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Περιουσίας διατάττομεν ὡς ἔξῆς.

ΤΜΗΜΑ Α.

Περὶ μέσων τῆς Τραπέζης καὶ διαθέσεως αὐτῶν.

Άρθρον 1.

Δίδεται εἰς τὴν Τράπεζαν ἡ ἀδεια νὰ προμηθευθῇ νέα κεφάλαια δανειζομένη δι' ἐκδόσεως διμολογιῶν μέχρις ὅκτω ἑκατομμυρίων δραχμῶν, δύναται δὲ νὰ προμηθευθῇ διὰ τοῦ αὐτοῦ τρόπου καὶ πλειότερα ἀδείᾳ τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄπαντα τὰ ποσὰ ταῦτα, πρὸς δὲ καὶ τέσσαρα ἑκατομμύρια ἐκ τοῦ μετοχικοῦ αὐτῆς κεφαλαίου θέλοισιν ἀποχειρεῖσθαι ἀποκλειστικῶς εἰς δάνεια ἐπὶ ὑποθήκη καὶ ἐπὶ ἐνεχύρῳ.

Άρθρον 2.

Πρὸς ἀπότισιν τοῦ κεφαλαίου καὶ τόκου τῶν πρὸς τῆς Τραπέζης ἐκδιδομένων διμολογιῶν ἔχει τὸ δικαίωμα μη ὁ ἴδιοκτήτης αὐτῶν ἐφ' ὅλης ἐν γένει τῆς κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας τῆς ὅπως καὶ οἱ λοιποὶ αὐτῆς πιστωταί.

Άρθρον 3.

Αἱ διμολογίαι αὗται ἐκδίδονται ὀνομαστικαὶ ἢ ἀνώνυμοι κατ' ἔκλογὴν τοῦ δανειστοῦ ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτου, περιέχουσι δὲ,

ἀ) Τὸ ποσὸν τοῦ δανεισθέντος εἰς τὴν τράπεζαν κεφαλαίου.

β') Τὸν χρόνον καὶ τὸν τρόπον τῆς πληρωμῆς αὐτοῦ.

γ') Τὸ ποσὸν καὶ τὴν λῆξιν τοῦ τόκου, καὶ

δ') Τὰς ἀμοιβὰς ἢ τυχαῖα κέρδη διὰ λαχνοῦ (lots), ἀν κατὰ τὴν ἐκδόσιν τῶν συμφωνηθῆ καὶ τοιούτου εἴδους ἀπολαυή.

Άρθρον 4.

Η ὀνομαστικὴ ἀξία τῶν διμολογιῶν προσδιορίζεται εἰς δραχμὰς 300 καὶ ἐπέκεινα, δύναται δ' αὐτῇ νὰ ἐμφανίηται καὶ εἰς ζένα νομίσματα καὶ νὰ πληρούνται τὸ κεφάλαιον καὶ λοιπὰ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ παρὰ τῶν ἀνταποκριτῶν τῆς Τραπέζης.

Άρθρον 5.

Η προθεσμία τῶν διμολογιῶν δὲν δύναται νὰ ἔγειται πατωτέρα τοῦ ἐνδός ἔτους.

Άρθρον 6.

Ο τόχος τῶν διμολογιῶν λογίζεται καὶ πληρούνται καθ' ἔξαμηναν, παύει δὲ αὐτοδικαίως μετά τὴν λῆξιν τῆς προθεσμίας αὐτῶν, μέχρις οὗ ζητηθῇ ἡ εὐργύρωσί των.

Άρθρον 7.

Οἱ αἱ περὶ ἐκδόσεως, μεταβιβάσεως καὶ τροπῆς τῶν μετοχῶν τῆς τραπέζης διατάξεις τοῦ Καταστατικοῦ αὐτῆς ἰσχύουσι καὶ διὰ τὰς διμολογίας προσυπογράφει δ' αὐτὰς διὰ τῆς Τραπέζης Β. ἐπίτροπος.

Άρθρον 8.

Αἱ διμολογίαι εἶναι δεκταὶ παρὰ τῆς Τραπέζης καὶ πρὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας αὐτῶν εἰς πληρωμὴν διχοίων ἐπὶ ὑποθήκῃ.

Προσέτι δὲ ἡ Τράπεζα δύναται νὰ κάμῃ καὶ χορηγήσεις ἐπὶ ἐνεχυρισέσθαι αὐτῶν κατὰ τοὺς δρους πάντοτε τοῦ Καταστατικοῦ αὐτῆς.

Άρθρον 9.

Τὰ ἐπὶ ὑποθήκῃ δάνεια τῆς Τραπέζης διαιροῦνται.

ἀ) Εἰς δάνεια χρεωλυτικά.

β') Εἰς ἀπλὰ δάνεια, καὶ

γ') Εἰς χορηγήσεις δι' ἀνοικτοῦ λογαριασμοῦ.

Άρθρον 10.

Τὰ χρεωλυτικὰ δάνεια ἐνεργοῦνται κατὰ τὰς πούτων οἰκείας διατάξεις τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Τραπέζης μὲ τὴν διαφορὰν, διτε ἡ προπληρωμὴ μέρους ἢ καὶ τοῦ ὅλου τοῦ κεφαλαίου, δύναται νὰ γένη κατὰ τὴν λῆξιν ἐκάστης ἔξαμηνας δόσεως ἀνευ οὐδεμιᾶς ἀλλης ὑποχρεώσεως τοῦ ὄφειλέτου:

Ἄρθρον 11.

Ἐδιάρκεια τῶν ἀπλῶν δανείων δὲν δύναται νὰ ἥναι κατωτέρα τοῦ ἑνὸς ἔτους, οἱ δὲ τόκοι καὶ τούτων πληρόνονται εἰς τὸ τέλος ἐκάστης ἔξαμηνής.

Προπληρωμὴ μέρους θὰ καὶ τοῦ ὅλου τοῦ κεφαλαίου τῶν τοιούτων δανείων δύναται νὰ γίνῃ ἐπίσης κατὰ τὴν λῆξιν ἐκάστης ἔξαμηνιαίας δόσεως τόκων.

Ἄρθρον 12.

Ἀνώτατος ὅρος τοῦ τόκου, τὸν ὅποιον θέλει λαμβάνει ἡ Τράπεζα προσδιορίζεται διὰ μὲν τὰ χρεωλυτικὰ, τὰ ἀπλὰ δάνεια καὶ τὰ ἐπ’ ἐνεχύρων εἰς ἐπτά τοῖς 0/0 κατ’ ἑτοῖς, διὰ δὲ τὰς δι’ ἀνοικτοῦ λογαριασμοῦ ἐν γένει χορηγήσεις εἰς ὄκτὼ τοῖς 0/0. Άλλ’ ὡς πρὸς τὰς δι’ ἀνοικτοῦ λογαριασμοῦ χορηγήσεις ἐπὶ ὁμοίογίαις φερούσαις τὰς ὑπογραφὰς δύω τούλαχιστον ἀξιογρέων εγγυητῶν, ἔξ διὸ ή μία ἐμπόρου ή τραπεζίτου, ή Κυβερνητικούς δύναται, διάκονος συμφέρον τὸ ἀπαιτεῖ, νὰ ἐπιτρέψῃ προσωρινῶς εἰς τὴν Τράπεζαν νὰ ὑψωθῇ τὸν τόκον καὶ ὑπεράνω τῶν 8 τοῖς 0/0.

Ἄρθρον 13.

Τῶν μέχρι τοῦδε ὑπαρχόντων δανείων τῆς Τράπεζης ἑλαττοῦται διὰ τὸ μέλλον ὁ τόκος κατὰ τὸ ἄρθρον 12 ἀμάρτιο διφειλέτης πληρώσῃ τὰ τυχὸν καθυστεροῦντα εἴτε διὰ μετρητῶν, εἴτε διὰ συνομολογήσεως νέου δανείου καὶ ἀνταλλάξῃ τὰς παλαιὰς ὁμολογίας μὲ νέας.

Ἄρθρον 14.

Πλὴν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 1 δι’ ἐκδόσεως ὁμολογιῶν διφειλομένων ποσοτήτων, ἵτο δὲν τοῦ παθητικοῦ τῆς τραπεζῆς συγκειμένου ἀπὸ τὰ εἰς κυκλοφορίαν γραμμάτια, ἀπὸ τὰ παραδοθέντα εἰς αὐτὴν κεφαλαῖα δι’ ἀνοικτοῦ λογαριασμοῦ καὶ ἀπὸ πᾶσαν ἀλλήν παρακτάθεσιν χρημάτων, ἀφαιρέτει τοῦ ἐναποταμεύματος, δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τὸ ποσὸν τῶν δέκα ἐκατομμυρίων δραχμῶν.

Τὸ ἐναποταμεύμα τῆς τραπεζῆς δὲν πρέπει νὰ ἥναι ποτὲ ὀλιγώτερον τοῦ ἑνὸς τρίτου τοῦ εἰς ἐμφάνισιν ἀπαιτητοῦ παθητικοῦ αὐτῆς συγκειμένου ἐκ γραμμάτιων καὶ ἀνοικτῶν λογαριασμῶν. Ή διαφορὰ δὲ μεταξὺ τοῦ ἐναποταμεύματος καὶ τοῦ ποσοῦ τῶν εἰς κυκλοφορίαν τραπεζικῶν γραμμάτιων δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τὸ μετοχικὸν πραγματικὸν κεράλαιον τῆς Τράπεζης.

Ἄρθρον 15.

Τὸ ἐν γένει παθητικὸν τῆς Τράπεζης πλὴν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρ. 1 ἐκ τῶν ὁμολογιῶν προερχομένου καὶ τοῦ διὰ τοῦ ἐναποταμεύματος καλυπτομένου, θέλει ἀντιπροσωπεύεσθαι εἰς τὸ ταμεῖον τῆς ἀπὸ ἐμπορικὰ γραμμάτια ή ὁμολογίας μὲ προθεσμίαν ὅχι μακροτέρον τῶν τριῶν μηνῶν καὶ φέροντα ἑνὸς τούλαχιστον ἐμπόρου ή τραπεζίτου ὑπογραφήν.

Τὸ δ’ ἐκ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρ. 1 ὁμολογιῶν παθητικὸν αὐτῆς θέλει ἀντιπροσωπεύεσθαι εἰς τὸ Ταμεῖον τῆς ἀπὸ δάνεια ἐπὶ ὑποθήκη.

Ἄρθρον 16.

Η Κυβερνητικούς δύναται νὰ καταθέσῃ εἰς τὴν Τρά-

πεζαν τὰ περισσεύματα τοῦ Ταμείου αὐτῆς ἐντόκως, συμφωνοῦσα προηγουμένως τὸν τόκον καὶ τὸν χρόνον τῆς ἀποδόσεώς των.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Περὶ τῶν ἐντακτικῶν τῆς Τράπεζης μέσων κατὰ τῶν ὀφειλέτων αὐτῆς.

ΚΕΦ. Α'.

Γενικοὶ ὄφισμοι.

Ἄρθρον 17.

Η πληρωμὴ τῶν πρὸς τὴν Τράπεζαν χρεῶν τῶν ἐν τῷ 9 ἄρθρῳ ἀναφερούμενων δὲν δύναται νὰ ἐμποδισθῇ διὰ κατασχέσεως τῶν δανειστῶν αὐτῆς, εἰμὴ δυνάμει νομίμου ἐκτελεστοῦ δικαιογράφου αὐτῶν.

Ἄρθρον 18.

Αἱ πρὸς τὴν Τράπεζαν ὀφειλόμεναι δόσεις κεφαλαίου τοῦ τόκου καθίστανται αὐτοῦ καίων αὐτοῖς ἀμα ληξάσης τῆς προθεσμίας τῆς πληρωμῆς αὐτῶν. Μιᾶς δὲ μόνης δόσεως η καθυστέρησις καθίστησιν ἀπαιτητὸν ὅλην τὸ κεφάλαιον.

Ἄρθρον 19.

Δύναται η Τράπεζα μὴ πληρώσαντος ἐμπροθέσμως τοῦ ὀφειλέτου, καὶ μετὰ ὄκτὼ ἡμέρας ἀφοῦ προσκαλέσῃ αὐτὸν διὰ δικαιιούκου κλητῆρος εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ὑποχρεώσεως τοῦ, νὰ ἐπρόθῃ εἰς τὴν μεσεγγύησιν καὶ τὴν ἐκποίησιν τῶν ἐνυποθήκων αὐτοῦ κτημάτων, κατὰ τοὺς διὰ τῶν ἐπομένων ἀρθρῶν διαγεγραμμένους τύπους.

ΚΕΦ. Β'.

Περὶ μεσεγγυήσεως.

Ἄρθρον 20.

Κατ’ αἵτησιν τῆς Τράπεζης τὸ δικαιοστήριον τῶν Πρωτοδικῶν διορίζει μεσεγγυοῦχον τοῦ ἐνυποθήκου κτήματος κατὰ τὰ ἄρθρ. 961 καὶ ἐπόμεια τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

Οἱ μεσεγγυοῦχοι διαχειρίζεται τὸ κτήμα, συλλέγει τοὺς καρποὺς, ή, ἢνι μισθωμένον, τὸ μίσθωμα αὐτοῦ, καὶ ἀποδίδει τὰ πάντα εἰς τὴν Τράπεζαν, αὕτη δὲ καταλογίζει τὰ εἰσπραττόμενα εἰς τὸ χρέος καὶ τὰ ἔξοδα τῆς μεσεγγυήσεως, ἀποδίδει δὲ τὸ περίσσευμα τῷ ὀφειλέτῃ.

Ἄρθρον 21.

Τὸ δικαιοστήριον διορίζει τὸν παρὰ τῆς Τράπεζης προτεινόμενον μεσεγγυοῦχον ἐπὶ κινδύνῳ καὶ εὐθύνῃ αὐτῆς. Ή δὲ ἀπόφασις εἰς οὐδὲν ἔνδικον μέσον ὑπόκειται.

Ἄρθρον 22.

Οἱ κάτοχοι τοῦ ἐνυποθήκου κτήματος δύναται ἐντὸς προθεσμίας ἡμερῶν 15 ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς διορισάσης τὸν μεσεγγυοῦχον ἀποφάσεως, νὰ εἰσαγγείῃ εἰς τὸ δικαιοστήριον τὰς ἐνστάσεις του κατὰ τοῦ διορισέντος μεσεγγυοῦχου. Τὸ δὲ δικαιοστήριον ἀν εὗρη αὕτας βασίμους διορίζει ἔξ ἐπαγγέλματος ἀλλον μεσεγγυοῦχον, ὃστις παραλαμβάνει τὴν διαχείρισιν παρὰ τοῦ προτέρου μεσεγγυοῦχου.

Ἄρθρον 23.

Οἱ κίνδυνος καὶ ἡ εὐθύνη τῆς Τραπέζης διὰ τὸν παρ' αὐτῆς προταθέντα μεσεγγυοῦχον παύουσιν ἀμα παρέλθῃ ἢ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἅρθρῳ ώρισμένη προθεσμία, χωρὶς νὰ κάμῃ ὁ κάτοχος ἔνστασιν κατ' αὐτοῦ, ἢ ἀμφότερα τὰ μέρη συμφωνήσωσι περὶ τοῦ διοριστέου μεσεγγυοῦχου, ἢ τὸ Δικαστήριον διορίσῃ αὐτὸν ἐξ ἐπαγγέλματος.

ΚΕΦ. Γ'.

Περὶ ἀγαγκαστικῆς ἐκποιήσεως.

Ἄρθρον 24.

Η Τράπεζα π.ιν ἢ προδῆ εἰς τὴν ἀγαγκαστικὴν ἐκποιήσιν τοῦ ἐνυποθήκου κτήματος, ὅτερ δύναται νὰ πράξῃ καὶ πρὸ τοῦ διορισμοῦ τοῦ μεσεγγυοῦχου καὶ μετὰ ταῦτα, κοινοποιεῖ πρὸς τὸν ὄφειλέτην ἐπιταγὴν κατὰ τὸ ἅρθρον 863 τῆς Πολιτ. Δικονομίας.

Ἐάν τὸ ἔκτελον μενὸν ἔγγραφον ἦναι συμβόλαιον δανείου δὶ' ἀνοικτοῦ λογαριασμοῦ, ἐπισυνάπτεται εἰς τὴν ἐπιταγὴν ἀντέρχοντος ἀποσπάσματος ἐκ τοῦ βιβλίου τῆς Τραπέζης ἐμφανὸν τὴν πιστοχρέωσιν τοῦ ὄφειλέτου. Τὸ δὲ ἀπόσπασμα τοῦτο θεωρεῖται ὡς ἔκτελεστὸν ἔγγραφον, ἐπιτυλαττομένου τῷ ὄφειλέτῃ τοῦ δικαιώματος ν' ἀμφισβήτησῃ τὴν ὀλίγθειαν τοῦ λογαριασμοῦ. Ή ἀμφισβήτησις αὕτη δὲν ἀναστέλλει τὴν ἔκτελεσιν.

Η ἐπιταγὴ ἔγγράφεται εἰς τὸ κατὰ τὸ ἅρθρον 960 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας κρατούμενον παρὰ τοῦ ὑποθήκου φύλακος βιβλίον τῶν κατασχέσεων.

Άν τὸ ὄφειλέτης εὑρίσκηται ἔκτος τοῦ Κράτους, ἡ ἐπιταγὴ κοινοποιεῖται εἰς τὴν ἐν Ἑλλάδι κατοικίᾳ τοῦ, ἀν ἔχῃ τοιαύτην, καὶ εἰς τὸν Εἰσαγγελέα τοῦ Δικαστηρίου τῶν Πρωτοδικῶν, ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ ὅποιον κεῖται τὸ κτῆμα, ὅστις ἐνεργεῖ κατὰ τὰ ἐν τῷ ἀδρφῷ 6 τοῦ ἅρθρου 145 τῆς πολιτικῆς Δικονομίας ώρισμένα.

Ἄρθρον 25.

Η Τράπεζα μετὰ τὴν ἐπίδοσιν τῆς ἐπιταγῆς δημοσιεύει δὶ' ἐφημερίδος καὶ διὰ τοιχοκόλλησεως τὸ πρόγραμμα τοῦ πλειστηριασμοῦ τοῦ ἐνυποθήκου κτήματος.

Ἄρθρον 26.

Τὸ πρόγραμμα τοῦτο περιέχει

α) Τὸ δῖομα, τὸ ἐπώνυμον καὶ τὴν κατοικίᾳ τοῦ ὄφειλέτου.

β') Περίληψιν τῆς ἐπιταγῆς

γ') Τὸ εἶδος, τὴν θέσιν, τὰ δρια καὶ τὴν ὡς ἔγιστα ἔκτασιν τοῦ κτήματος.

δ') Τὴν παρὰ τῆς Τραπέζης γενομένην πρώτην προσφοράν.

ε') Τοὺς δρους, τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ὥραν τοῦ πλειστηριασμοῦ, καὶ τὸν ὑπάλληλον ἐνώπιον τοῦ ὅποιον θέλει γίνει.

Ἐάν τὸ κτῆμα ἦναι ἀξίας κατωτέρας τῶν χιλίων δραχμῶν, κατὰ τὴν ἐν τῷ δανειστικῷ συμβολαίῳ ἐκτίμησιν αὐτοῦ, δὲ πλειστηριασμὸς δὲν πρέπει νὰ γίνηται πρὸ τῆς παρελεύσεως τούλαχιστον τεσσάρων

έβδομαδων ἀπὸ τῆς ἐπιταγῆς. Ήπλ δὲ κτημάτων ἀνωτέρας ἀξίας, κατὰ τὴν αὐτὴν ἐκτίμησιν δὲ πλειστηριασμὸς γίνεται μετὰ παρέλευσιν ὅκτω τούλαχιστον ἐβδομάδων ἀπὸ τῆς ἐπιταγῆς.

Ἄρθρον 27.

Αἱ τοιχοκόλλησεις τοῦ προγράμματος γίνονται διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος.

α) Εἰς τὴν θύραν τοῦ καταστήματος τοῦ πρωτοδικείου καὶ τοῦ εἰρηνοδικείου, ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν ὅποιων κεῖται τὸ κτῆμα.

β') Εἰς τὴν θύραν τοῦ Δημαρχείου τοῦ τόπου, ἐνθα κεῖται τὸ κτῆμα, καὶ ἐπὶ τοῦ κτήματος αὐτοῦ ἀν ἔχῃ οἰκοδομήν.

Τὸ πρόγραμμα τοῦτο ἐπιδίδεται ἀπαξὲ εἰς τοὺς ἐγγεγραμμένους ενυποθήκους δανειστὰς καὶ εἰς τὸν ὄφειλέτην.

Μετὰ μίαν ἢ δύω, κατὰ τὸν διαφορὰν τῆς ἀξίας τοῦ κτήματος, δημοσιεύσεις ἢ τοιχοκόλλησεις τοῦ προγράμματος εἰς τὰ διαληθύντα μέρη, καὶ τὴν πρὸς τὸν ὄφειλέτην καὶ τοὺς ἐνυποθήκους δανειστὰς ἐπίδοσιν αὐτοῦ, δὲ πλειστηριασμὸς γίνεται εν ἡμέρᾳ Κυριακῇ ἐνώπιον εἰρηνοδίκου ἢ συμβολαιογράφου ἐν τῷ Δήμῳ δικονομίας κεῖται τὸ κτῆμα.

Αἱ δημοσιεύσεις καὶ τοιχοκόλλησεις γίνονται, ἐν μὲν τῇ πρώτῃ περιπτώσει τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τοῦ 26 ἅρθρου τρεῖς τούλαχιστον ἐβδομάδας πρὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ περιπτώσει ἐξ τοῦ πρωτηριασμοῦ, ἐν μὲν τῇ πρώτῃ τῶν ἀνωτέρω περιπτώσεων, τρεῖς τούλαχιστον ἐβδομάδας πρὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ ἐξ τούλαχιστον πρὸ αὐτοῦ.

Τοῦ ἐν τῷ ἅρθρῳ 966 τῆς πολιτ. Δικονομίας ἀναφοριμένου δικαιώματος, δύναται νὰ γενῇ χρῆσις ἐντὸς ὅκτω ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἐπιταγῆς.

Ἄρθρον 28.

Μὴ γενομένου τοῦ πλειστηριασμοῦ κατὰ τὴν ὄρισθεῖσαν ἡμέραν δὶ' οἰονδήποτε λόγον, πρέπει νὰ ἐπαναληφθῶσιν ἢ τελευταία τοιχοκόλλησις, ἐπίδοσις, καὶ διὰ τῆς ἐφημερίδος δημοσιεύσεις τοῦ προγράμματος καὶ ἀν ἔγενοντο πρὸ τῆς ἀναβολῆς.

Ἄρθρον 29.

Αἱ ἐν τοῖς ἅρθροις 24—28 ἀναφερόμεναι κοινοποιήσεις καὶ προθεσμίαι διατάττονται ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος.

Ἄρθρον 30.

Απὸ τῆς ἡμέρας τῆς κατὰ τὸ ἅρθρον 24 ἔγγραφῆς τῆς ἐπιταγῆς, ὁ ὄφειλέτης δὲν δύναται πλέον νὰ ἐκποιήσῃ τὸ ἐνυποθήκον κτῆμα· ἡ δὲ ἐξάλειψις τῆς ἔγγραφῆς τῆς ἐπιταγῆς γίνεται τῇ συγκαταβέσει τῆς Τραπέζης ἢ ἐν ἀρνήσει αὐτῆς, δυνάμει τελεσιδίκου ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 31.

Πᾶσα ἀνακοπὴ τοῦ ὄφειλέτου ἔγεκα μὲν ἀταξιῶν τοῦ

προγράμματος τοῦ πλειστηριασμοῦ, τρέπει νὰ γίνῃ ἐντὸς λέτην, ἔνεκα δ' ἀλλων ἀταξιῶν τῆς διαδικασίας πρό-
βοτῷ τούλαχιστον ἡμερῶν πρὶν τοῦ πλειστηριασμοῦ. Πᾶ-
σα δὲ μεταγενεστέρα ἀκυρότης πρέπει νὰ προβληθῇ δι' ἀνακοπῆς ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ.
Η ἀνακοπὴ μετὰ τὰς προθεσμίας τκύτας εἶναι ἀπα-
ράδεκτος.

Πλ. ἀνακοπὴ δικάζεται ως κατεπείγουσα κατὰ τὸ ἀρθρον 37, ἡ δὲ ἀπόφασις, ἐὰν ἡ ἀξία τοῦ κτήματος ἵσαι κατὰ τὸ τελευταῖον ἑδάφιον τοῦ 26 ἀρθροῦ κατω-
τέρα τῶν χιλίων δραχμῶν, δὲν ὑπόκειται εἰς ἔφεσιν.

Ἀρθρον 32.

Αἱ κατὰ τὴν ἐγγραφὴν τῆς ἐπιταγῆς ὑπάρχῃ ἐγγε-
γραμμένη κατάσχεσις προγενεστέρα γενομένη ὑπὸ ἀλλων δανειστῶν, ἡ Τράπεζα δύναται διὰ κοινοποιήσεως πρὸς τὸν ἐπισπεύδοντα ἢ τὸν ἀντίκλητόν του ν' ἀναλάβῃ αὐ-
τὴ τὴν ἐκτέλεσιν καὶ νὰ προβῇ εἰς τὸν πλειστηριασμὸν κατὰ τὸν ἄνω δρισθέντα τρόπον.

Ἔν τοιούτῳ παραμελήσῃ τὸν πλειστηριασμὸν ὁ ἐτισπεύδων δανειστὴς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἔχακολου-
θήσῃ αὐτὸν.

Ἀρθρον 33.

Τρεῖς ἡμέρας πρὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ ἡ Τράπεζα θέλει καταθέσεις εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλ-
ληλον τὴν ἔκθεσιν τῆς ἐκτιμήσεως καὶ τοὺς τυχὸν παρ'
αὐτῇ ὑπάρχοντας τίτλους τῆς ἴδιοκτησίας τοῦ κτήμα-
τος πρὸς γνῶσιν τῶν πλειστηριαζόντων.

Προσέτι καταθέτει πρὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ τὰς κατὰ τὸ ἀρθρον 970 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας ἀποδεί-
ξεις περὶ τῆς τηρήσεως τῶν δικαιουπάσεων τῆς ἐκτελέ-
σεως. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται τὰ ἀρθρα 973-985
τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

Ἀρθρον 34.

Ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὁ ἀγοραστὴς χρεωστεῖ νὰ παραδίδῃ εἰς τὴν Τράπεζαν τὸ πρὸς αὐτὴν ὄφειλόμενον ποσόν, ἀνευ βλάβης τῶν δικαιωμάτων τῶν τυχὸν ὑπάρχοντων ἀλλων πιστωτῶν. Οὐδεὶς δὲ δύναται νὰ ἐμποδίσῃ τὴν πληρωμὴν ταύτην, εἴτε διὰ κατασχέσεως εἴτε δι' ἀνακοπῆς.

Ἐὰν δύως ἀποδειχθῇ νομίμως, ὅτι ἡ Τράπεζα δὲν
ἐδικαιοῦτο νὰ λάβῃ αὐτὸ τὸ ποσόν ἢ ὅτι ἔλαβε πλειό-
τερον, ὑποχρεοῦται νὰ ἐπιστρέψῃ τὸ κακώς ληφθέν-

εἰς τὸν ἐπὶ τῆς κατατάξεως ὑπάλληλον μετά τοῦ τό-
κου 8 0/0.

Ἀρθρον 35.

Ο ἀναπλειστηριασμὸς γίνεται κατὰ τὸν ἐν τοῖς ἀνω-
τέρῳ ἀρθροῖς διαγεγραμμένον τύπον.

Ἀρθρον 36.

Ἡ ὑπὸ τοῦ ὄφειλέ οὐ ἐκποίησις τοῦ ἐνυποθήκου κτήματος οὐδόλως κωλύει τὴν Τράπεζαν νὰ ἔχασκῃ τὰ ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ διαγεγραμμένα δικαιώματα, καὶ κατὰ τοῦ τρίτου νομέως, ὥσανεὶ οὐδόλως ἐγένετο ἡ πρὸς αὐτὸν ἐκποίησις ἀν δύως αὗτη ἐγένετο πρὸ τῆς εἰς τὸ βιβλίον τῶν κατασχέσεων ἐγγραφῆς τῆς ἐπιτα-
χῆς, ἀνάγκη τῆς μεσεγγυήσεως ἢ τῆς ἀνακαστικῆς ἐκ-
ποίησεως νὰ προηγήται καὶ εἰς τὸν τρίτον νομέα ἡ κοινοποίησις τῆς πρὸς πληρωμὴν ἐπιταχῆς.

Ἀρθρον 37.

Οἵτις αἱ δίκαιαι τῆς Τραπέζης εἰσάγονται παρ' αὐτῆς ὡς κατεπείγουσαι καὶ δικάζονται τὴν τρίτην ἡμέραν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως, χωρὶς νὰ ἔηαι πρὸς τοῦτο ἀνάγκη πράξεως τοῦ Προέδρου.

Ἀρθρον 38.

Αἱ δικαξίεις τῶν ἀρθρῶν 17—37 περὶ ἀνακαστι-
κῶν τῆς Τραπέζης μέσων κατὰ τῶν ὄφειλετῶν αὐτῆς, δὲν ἐφαρμόζονται εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν πρὸ τῆς δη-
μοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου γενομένων συμβολαίων.

Ἀρθρον 39.

Οἵτις εἰς τὸν παρόντα νόμον ἀντιβαίνουσαι διατά-
ξεις καταργοῦνται.

Ο παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἑμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημο-
σιευθῆ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκ-
τελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἄθηναι, τῇ 11 Απριλίου 1859.

O Θ Ω N

K. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη

σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 Απριλίου 1859.

Ο Γ' πουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Γ. Α. ΡΑΔΑΗΣ.